

چرا کودک در مدرسه پرخاشگر است؟

امروزه بسیاری از خانواده ها از خشونت و پرخاشگری فرزندان خود شکایت دارند. آن ها تمایل دارند که علت این رفتارها را بدانند و راه های پیشگیری و اصلاح رفتار را در این زمینه به کار گیرند. در این مطلب ابتدا انواع آن بیان می گردد و سپس راه های مناسب مقابله با پرخاشگری مورد بررسی قرار می گیرد.

۱. الگو پذیری فرزندان از والدین

یکی از دلایل بسیار مهم پرخاشگری در فرزندان یادگیری است. یعنی فرزندان آن الگوهای رفتاری پرخاشگرانه داشته اند، همانند الگوهای خود رفتار می کنند. چنان چه پدر یا مادری خلق و خویی عصبانی و پرخاشگر داشته باشند، مسلماً فرزندشان نیز پرخاشگر خواهد شد.

این رفتار توسط کودک یاد گرفته می شود. از آن جا که فرزندان با والدین همانند سازی می کنند، بنابراین بسیاری از رفتارهای پدر و مادر ناخودآگاه توسط فرزندان فرا گرفته می شود. توضیح این که فرزند همانند سازی کاملاً ناخودآگاه صورت می پذیرد.

نکته دیگر این که حتماً لازم نیست والدین با خود کودک پرخاشگری کرده باشند؛ چنان چه او شاهد رفتارهای خشونت بار پدر و مادر با افراد دیگر نیز باشد، این گونه رفتار را فرامی گیرد. بنابراین فرزندان از طریق مشاهده، رفتارهای والدین را می آموزند.

بر این نکته می توان تأکید کرد که فرزندان با چشمان خود می آموزند؛ یعنی آن چه را مشاهده می کنند، یاد می گیرند؛ حتی اگر آن رفتار به طور مستقیم در مورد خود آن ها صورت نگیرد.

۲. فرزندان ناکام پرخاشگر می شوند

ناکامی یکی از مسائلی است که به پرخاشگری می انجامد. وقتی فرزند شما به هدف خود دست نیابد و ناکام شود، یکی از رفتارهایی که از او سر می زند پرخاشگری است.

۳. اضطراب و پرخاشگری

بچه های مضطرب نمی توانند آرام باشند. آن ها رفتارهایی پرخاشگرانه از خود بروز می دهند؛ البته بلافاصله پشیمان می شوند و از والدین خود عذرخواهی می کنند. اگر از فرزند مضطرب بپرسیم که چرا پرخاش می کنی و عصبانی هستی؛ خواهد گفت نمی دانم؛ یا خواهد گفت دست خودم نیست.

۴. پرخاشگری، نشانه ای از تضادهای درونی

گاهی فرزندان در دوگانگی و تضادهای درونی قرار می گیرند. یا بهتر بگوییم، گاهی بر سر دو راهی هایی گیر می کنند و نمی دانند کدام راه را انتخاب کنند؛ و این حالت آن ها را دچار تعارض، اضطراب و خشم می کند. مثلاً کودکی که دوست دارد نزد مادرش در منزل بماند و از طرفی وقتی می بیند تمام کودکان به مدرسه می روند، همزمان تمایل به مدرسه رفتن نیز دارد، دچار دوگانگی می شود. به کودکان خود کمک کنیم که در دو راهی های زندگی، مدتی طولانی قرار نگیرند. آن ها بایستی به سرعت و با دقت درست ترین کار را انجام دهند.

۵. پرخاشگری و افسردگی

پرخاشگری و کج خلقی در فرزندان چنان چه با علامت های دیگر همراه باشد، می تواند نشانه ای از افسردگی باشد که در این صورت لازم است شرایط زندگی کودک تمام و کمال مورد بررسی قرار گیرد.

۶. پرخاشگری؛ بیماری ها؛ مصرف دارو

بعضی از بیماری ها به مصرف دارو نیاز دارد و ممکن است از عوارض جانبی داروها کج خلقی و رفتارهایی باشد که خشونت را بر می انگیزند.

۷. خشونت و مدرسه

گاهی کودکان در مدرسه قربانی خشونت می شوند؛ و این قربانی شدن باعث می شود که خود آن ها نیز عامل خشونت شوند

عواملی که به خشونت در مدرسه می انجامند ، عبارت اند از:

وقتی دانش آموزی توسط دانش آموزان دیگر مورد تمسخر قرار گیرد.
وقتی دانش آموزی توسط دانش آموزان دیگر کتک بخورد و قادر به دفاع از خود نباشد.
وقتی دانش آموزی همیشه از مشاجرات فرار می کند و حتی در مواقعی به گریه متوسل می شود.
وقتی دانش آموزی مرتب اشیا، وسایل و پول خود را گم می کند.
وقتی دانش آموزی از لحاظ ظاهری (پارگی لباس و یا نامناسب بودن آن) مورد تمسخر قرار می گیرد.
خجالتی بودن و سکوت مکرر در کلاس.
افت تحصیلی، افسردگی و ناراحت بودن.
این عوامل دانش آموزی را قربانی خشونت دیگران می کند و خود کودک نیز عامل خشونت می شود و رفتارهای پرخاشگرانه از او سر خواهد زد.

چرا کودکان در مدرسه پرخاشگر است؟

خشونت و مدرسه

درمان پرخاشگری در فرزندان (با فرزند پرخاشگر چگونه رفتار کنیم)
برای درمان پرخاشگری در فرزندان اولین گام این است که نوع پرخاشگری آن ها و علت آن را براساس توضیحاتی که ارائه شد شناسایی کنیم؛ و پرخاشگری را به صورت موردی برطرف نماییم.
در مورد فرزند پرخاشگری که الگو پذیری عامل این گونه رفتار او بوده، باید روی الگوی او کار کرد و راه های دیگری جز پرخاشگری را به آن الگو آموخت.
اگر پرخاشگری در اثر ناکامی به وجود آمده باشد، بایستی فرزندان ناکام را در رسیدن به اهداف مطلوب و دوست داشتنی کمک کنیم.
در مواردی که علت پرخاشگری اضطراب است، باید از نگرانی درونی و اضطراب فرزند ان مطلع شویم، ورزش کردن برای این فرزندان بسیار موثر است و باعث تخلیه هیجانی می شود.

در کشمکش های درونی بایستی فرزندان را از حالت دوگانگی خارج ساخت. کمک به آن ها در تصمیم گیری، باعث می شود که بیاموزند به حالت های دوگانه درونی خود پایان بخشند.

در پاره ای از موارد، فرزندان افسرده پرخاشگری شدیدی از خود نشان می دهد. در این میان لازم است به این نکته پی ببریم که او چه چیز دوست داشتنی را از دست داده و چگونه می شود مورد از دست رفته را برای او جبران کنیم.

در مورد پرخاشگری، شیطنت و مصرف دارو بایستی حتماً با پزشک متخصص ارتباط داشته باشیم تا فرزند ان از نزدیک مورد معاینه قرار گیرد.

هنگامی که فرزندان قربانی خشونت در مدرسه شده است، بایستی با مسئولان مدرسه صحبت کنیم و لازم است که ایشان طبق قانون و مقررات خاص با فرزندان خشونت گرا برخورد کنند؛ و نیز فرزندان را که قربانی خشونت شده اند براساس رفتارهای خوبشان مورد تشویق و تأیید قرار دهند.

چنان چه نوع پرخاشگری فرزند خصمانه است، بایستی او را از آزار و اذیت کردن دور کنیم تا مجبور نباشد برای تلافی و انتقام، افراد دیگر را اذیت کند؛ و اگر پرخاشگری از نوع وسیله ای است، بایستی راه های دیگری را جهت مطرح کردن فرزند بر گزینیم تا او ناچار نباشد از روش خشونت برای جلب توجه استفاده کند.